

**ПРИМІТКИ ДО ПРОМІЖНОЇ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА 2019 р.
СТАНOM НА 31.12.2019 РОКУ
ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ
«ФАКТОРІНГОВА КОМПАНІЯ «ФІНВЕСТ ГРУП»
КОД ЄДРПОУ 42323667**

1. Інформація про Товариство та основа підготовки проміжної фінансової звітності за 2019 р.

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ФАКТОРІНГОВА КОМПАНІЯ «ФІНВЕСТ ГРУП» (надалі – «Товариство») зареєстровано департаментом адміністративних послуг та дозвільних процедур Дніпровської міської ради 23 липня 2018 року, номер запису про включення відомостей про юридичну особу до Єдиного державного реєстру 1 224102 000 086372. Зміни організаційно-правової форми та назви Товариства не здійснювались.

Ідентифікаційний код Товариства за ЄДРПОУ – 42323667.

Місцезнаходження: Україна, 49033, м. Дніпро, проспект Богдана Хмельницького, буд. 208Б, офіс 9.

Види діяльності зв КВЕД:

64.99 Надання інших фінансових послуг (крім страхування та пенсійного забезпечення), н.в.і.у.

Предметом діяльності Товариства є виключно:

– надання послуг з факторингу;

Валютою звітності є гривня. Звітність подано в тисячах гривень без десяткових знаків.

Фінансова звітність Товариства на 31 грудня 2019 року була підготовлена у відповідності до Міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ).

Фінансова звітність Товариства за 2019 рік затверджена Рішенням Загальних зборів Учасників № 8 від 20 лютого 2019 року.

2. Економічне середовище, в якому Товариство проводить свою діяльність

Незважаючи на те, що економіка України визнана ринковою, вона продовжує демонструвати особливості, характерні для перехідної економіки. Ці особливості включають, крім іншого, наявність валюти, що не є вільно конвертованою за межами України, валютні обмеження і контроль, відносно високу інфляцію і високі процентні ставки. Стабільність української економіки буде в значній мірі залежати від політики та дій уряду, спрямованих на реформування адміністративної та правової систем, а також економіки в цілому. Внаслідок цього економічна діяльність в Україні пов'язана з ризиками, які не є типовими для розвинених країн.

Економіка України схильна до впливу ринкових коливань і зниження темпів економічного зростання у світовій економіці. Глобальна фінансова криза відчутно вплинула на економіку України. Фінансова ситуація у фінансовому та корпоративному секторах України значно погіршилася із середини 2008 року. У 2010-2013 роках в українській економіці спостерігалася помірне відновлення економічного зростання. Це відновлення супроводжувалося поступовим зниженням ставок рефінансування, стабілізацією обмінного курсу української гривні по відношенню до основних іноземних валют.

Податкове, валютне та митне законодавство в Україні допускає різні тлумачення та часто змінюється.

З 28 грудня 2014 року Верховна Рада України внесла зміни в Податковий кодекс. Зміни в Податковий кодекс набули чинності 1 січня 2015 року, в тому числі розділ, що стосується податку на прибуток підприємств, набув чинності з 1 січня 2015 року. Однією з основних змін, передбачених Податковим кодексом, є введення нових підходів до визначення доходів і витрат, нові правила податкової амортизації для основних засобів і нематеріальних активів та нові підходи до визначення курсових різниць, які зараз стали ближче до правил фінансового бухгалтерського обліку.

Подальший економічний розвиток України значною мірою залежить від ефективності економічних, фінансових та монетарних заходів, які вживаються Урядом, а також від змін у податковій, юридичній, регулятивній та політичній сферах.

Керівництво не може передбачити всі тенденції, які можуть впливати на фінансовий сектор та інші галузі економіки, а також те, який вплив (за наявності такого) вони можуть мати на майбутній фінансовий стан Компанії. Керівництво впевнене, що воно вживає всіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності та розвитку Компанії.

3. Основні принципи облікової політики

Принципи облікової політики послідовно застосовувалися протягом усіх представлених звітних періодів.

При складанні фінансової звітності за МСФЗ за 2019 рік Товариство дотримувалося принципів складання фінансової звітності, викладених у Концептуальній основі складання фінансової звітності за МСФЗ та основних принципів, передбачених ст. 4 Закону України «Про бухгалтерський облік і фінансову звітність в Україні», а саме:

- методу нарахування (результати операцій та інших подій визнаються, коли вони здійснюються, а не коли отримані або сплачені грошові кошти, і відображаються в фінансовій звітності того періоду, до якого вони відносяться);
- безперервності діяльності (фінансова звітність складається на основі припущення, що підприємство є безперервно діючим та залишається діючим в осяжному майбутньому);
- зрозумілості;
- доречності (суттєвості);
- достовірності (правдивість подання, превалювання сутності над формою, нейтральність, повнота);
- зіставності;
- можливості перевірки, тощо.

Склад фінансової звітності:

- Баланс (Звіт про фінансовий стан) станом на 31.12.2019 р.,
- Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід) за 2019 р.,
- Звіт про рух грошових коштів (за прямим методом) за 2019 р.,
- Звіт про власний капітал за 2019 р.,
- Примітки до проміжної фінансової звітності за 2019 р.

Товариство веде бухгалтерський облік у відповідності до вимог чинного законодавства України, Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», Міжнародних стандартів фінансової звітності, Статуту Товариства та Облікової політики.

Протягом 2019 року облікова політика не змінювалась та застосовувалась послідовно для подібних операцій, інших подій.

Облікова політика Товариства - це сукупність методів, принципів, засобів організації бухгалтерського обліку та конкретні принципи, основи та правила, які застосовує Товариство при складанні та поданні фінансової звітності. Облікова політика базується на чинному законодавстві України, нормативних документах Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, Міжнародних стандартах фінансової звітності та рішеннях керівництва Товариства.

Товариство веде бухгалтерський облік та складає фінансову звітність у національній грошовій одиниці України - гривнях.

4. Основа складання фінансової звітності

4.1. Використання оцінок і припущень

Підготовка фінансової звітності вимагає від керівництва оцінок і припущень, які впливають на відображення в звітності сум активів і зобов'язань і на розкриття інформації про потенційні активи і зобов'язання на дату складання бухгалтерського балансу. Фактичні результати можуть відрізнятися від поточних оцінок. Ці оцінки періодично переглядаються, і у разі потреби коригувань, такі зміни відображаються у складі фінансових результатів за період, коли про них стає відомо.

4.2. Припущення про функціонування Товариства в найближчому майбутньому

Фінансова звітність підготовлена виходячи з припущення про функціонування Товариства в майбутньому, яке передбачає реалізацію активів і виконання зобов'язань в ході звичайної діяльності.

Таким чином, фінансова звітність не містить будь-яких коригувань відображених сум активів, які були б необхідні, якби Товариство було неспроможне продовжувати свою діяльність в майбутньому.

Ця фінансова звітність Товариства складена із застосуванням Міжнародних стандартів фінансової звітності.

5. Аналіз статей фінансової звітності

Справедлива вартість - сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними сторонами.

Суттєвість - пропуск або викривлення статей є суттєвим, якщо вони можуть (окремо чи в сукупності) впливати на економічні рішення, які приймають користувачі на основі фінансової звітності. Суттєвість залежить від розміру та характеру пропуску чи викривлення, що оцінюється за конкретних обставин. Визначальним може бути як розмір або характер статті, так і поєднання статей.

Активи, зобов'язання та власний капітал - це елементи, які безпосередньо пов'язані з оцінкою фінансового стану.

Активи - ресурси контрольовані підприємством у результаті минулих подій, від якого очікуються надходження майбутніх економічних вигід до Товариства.

Зобов'язання - теперішня заборгованість підприємства, яка виникає внаслідок подій і погашення якої, за очікуванням, спричинить вибуття ресурсів із підприємства, котрі втілюють у собі майбутні економічні вигоди.

Власний капітал - це залишкова частка в активах підприємства після вирахування всіх його зобов'язань.

Облікова політика в Товариства регламентується Законодавством України, МСФЗ та Наказом по підприємству «Про організацію бухгалтерського обліку та облікової політики у 2018 році».

Необоротні активи

Основні засоби Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності відповідно до МСБО 16 «Основні засоби».

Основні засоби - це матеріальні об'єкти, що їх:

а) утримують для використання при наданні факторингових послуг;

б) використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного року та вартістю більше 6 000,00 грн.

Клас основних засобів - це група активів, однакових за характером і способом використання в діяльності підприємства. На підприємстві використовувати такі класи активів:

- офісна техніка;
- транспортні засоби;
- меблі;
- інші основні засоби;
- придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Основні засоби Товариства враховуються по об'єктах. Об'єкти, що складаються з декількох компонентів, що мають різні терміни корисної експлуатації чи тих, що приносять вигоду підприємству різними способами (що у свою чергу вимагає застосування по відношенню до них різних норм і методів амортизації), враховувати окремо.

Готові до експлуатації об'єкти, які плануються до використання у складі основних засобів, до моменту початку експлуатації враховуються у складі класу придбані, але не введені в експлуатацію основні засоби.

Об'єкти основних засобів, які відповідають критеріям визнання активу, оцінюються за їх собівартістю.

Собівартість об'єктів основних засобів складається з:

а) ціни його придбання, включаючи імпорتنі мита та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних знижок та цінових знижок;

б) будь-яких витрат, які безпосередньо пов'язані з доставкою активу до місця розташування та приведення його в стан, необхідний для експлуатації у спосіб, визначений управлінським персоналом;

в) первісної попередньої оцінки витрат на демонтаж, переміщення об'єкта та відновлення території, на якій він розташований, зобов'язання за якими суб'єкт господарювання бере або коли купує цей об'єкт, або коли використовує його протягом певного періоду з метою, яка відрізняється від виробництва запасів протягом цього періоду.

Собівартість об'єктів основних засобів, утримуваних орендарем за угодою про фінансову оренду, визначається згідно з МСБО 17 «Оренда». У випадку оренди основних засобів терміном до 12 місяців МСБО 17 «Оренда» не застосовується. У випадку передачі інвестиційної нерухомості в оренду терміном до 12 місяців МСБО 17 «Оренда» не застосовується.

Ліквідаційна вартість — це сума коштів, яку Товариство очікує отримати за актив при його вибутті після закінчення строку його корисного використання, за вирахуванням витрат на його вибуття. Ліквідаційну вартість Товариство встановлює на кожний об'єкт основних засобів при введенні його в експлуатацію.

Строк корисної експлуатації основних засобів визначається виходячи з очікуваної корисності активу.

Строк корисного використання по групах однорідних об'єктів основних засобів визначається комісією з приймання основних засобів та затверджується Директором Товариства. Цей строк переглядається щорічно за результатами річної інвентаризації.

Строк корисного використання об'єктів основних засобів, отриманих в лізинг, встановлюється рівним терміну дії договору лізингу (терміну сплати лізингових платежів).

Нарахування амортизації по об'єктах основних засобів, проводиться прямолінійним способом виходячи з терміну корисного використання кожного об'єкта. Нарахування амортизації основних засобів починається з моменту коли цей актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання.

Амортизацію активу припиняється на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу (або включають до ліквідаційної групи, яку класифікують як утримуваний для продажу) згідно з МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність», або на дату, з якої припиняється визнання активу.

Витрати на обслуговування, експлуатацію та ремонти основних засобів списуються на витрати в періоді їх виникнення. Вартість істотних оновлень і вдосконалень основних засобів капіталізується. Якщо при заміні одного з компонентів складних об'єктів основних засобів виконані умови визнання матеріального активу, то відповідні витрати додаються до балансової вартості складного об'єкта, а операція по заміні розглядається як реалізація (вибуття) старого компонента.

У разі наявності факторів знецінення активів основні засоби відображаються за мінусом збитків від знецінення згідно з МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

Основні засоби, що призначені для продажу та відповідають критеріям визнання, обліковуються відповідно до МСФЗ 5 «Непоточні активи, утримувані для продажу, та припинена діяльність».

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи Товариства враховуються і відображаються у фінансовій звітності згідно МСБО 38 «Нематеріальні активи».

Нематеріальними активами визнаються контрольовані суспільством немонетарні активи, які не мають матеріальної форми, можуть бути ідентифіковані окремо від підприємства і використовуються підприємством протягом періоду більше 1 року (або операційного циклу) для надання фінансових послуг, в адміністративних цілях або передачі в оренду іншим особам.

Об'єкти нематеріальних активів класифікуються за окремими групами:

- гудвіл;
- авторські права (в т.ч. на програмне забезпечення);
- ліцензії;
- торгові марки, включаючи бренди і назви публікацій.

Програмне забезпечення, яке є невід'ємним і необхідним для забезпечення роботи основних засобів, враховується у складі цих об'єктів.

Нематеріальні активи оцінюються за первісною вартістю (собівартістю), яка включає в себе вартість придбання і витрати пов'язані з доведенням нематеріальних активів до експлуатації.

Витрати на придбання окремо придбаного нематеріального активу містять:

а) ціну його придбання, включаючи ввізне мито та невідшкодовані податки на придбання після вирахування торговельних та інших знижок;

б) будь-які витрати, які можна прямо віднести до підготовки цього активу для використання за призначенням.

Подальші витрати на нематеріальний актив збільшують собівартість нематеріального активу, якщо:

- існує ймовірність того, що ці витрати призведуть до генерування активом майбутніх економічних вигод, які перевищать його спочатку оцінений рівень ефективності;
- ці витрати можна достовірно оцінити та віднести до відповідного активу.

Якщо наступні витрати на нематеріальний актив необхідні для підтримки спочатку оціненої ефективності активу, вони визнаються витратами періоду.

Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного строку їх використання, але не більше 10 років. Нарахування амортизації починається з моменту коли цей нематеріальний актив знаходиться у місці та у стані, необхідному для його використання у спосіб передбачений комісією.

Очікуваний строк корисного використання нематеріальних активів визначається при їх зарахуванні на облік інвентаризаційною комісією, призначеною Директором Товариства, виходячи з:

- очікуваного морального зносу, правових або інших обмежень щодо строків використання або інших факторів;
- строків використання подібних активів, затверджених Директором Товариства.

Строк корисної експлуатації нематеріального активу, який походить від договірних

чи інших юридичних прав, не перевищує період чинності договірних або інших юридичних прав, але може бути коротшим від терміну їх чинності залежно від періоду, протягом якого суб'єкт господарювання очікує використовувати цей актив.

Якщо договірні або інші юридичні права надаються на обмежений строк, який може бути подовженим, строк корисної експлуатації нематеріального активу включає такі періоди (період) поновлення, тільки якщо є свідчення, які підтверджують можливість поновлення суб'єктом господарювання без суттєвих витрат.

Період і метод амортизації нематеріального активу з визначеним строком корисної експлуатації переглядається на кінець кожного фінансового року.

Нематеріальні активи з невизначеним строком корисної експлуатації (безстрокові ліцензії) - не амортизуються.

Запаси

Облік і відображення у фінансовій звітності запасів здійснюється відповідно до МСБО 2 «Запаси».

Запаси - це активи, які:

- перебувають у процесі надання факторингових послуг;
- існують у формі сировини та інших матеріалів, призначених для споживання у процесі надання послуг;
- утримуються для продажу.

Запаси враховуються за однорідними групами.

Запаси відображаються у фінансовій звітності за найменшою з двох оцінок: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Собівартість запасів включає всі витрати на придбання, переробку та інші витрати, що виникли під час доставки запасів до їх теперішнього місцезнаходження та приведення їх у теперішній стан.

Витрати на придбання:

- ціна закупки;
- ввізне мито та інші податки, що не відшкодовуються товариству;
- транспортно-заготівельні витрати, які пов'язані з придбанням товарів.

Чиста вартість реалізації - це можлива ціна реалізації в ході звичайної діяльності Товариства за вирахуванням розрахункових витрат по продажу.

Причинами списання запасів до чистої вартості реалізації є:

- пошкодження;
- часткове або повне застаріння;
- зниження цін;
- зростання очікуваних витрат на завершення надання послуг.

При продажу або іншому вибутті запасів оцінка їх здійснюється за методом ідентифікованої собівартості.

Вартість малоцінних та швидкозношуваних предметів, що передані в експлуатацію, списується з балансу з подальшою організацією оперативного кількісного обліку таких предметів за місцями експлуатації відповідальними особами протягом строку їх фактичного використання.

Сума транспортно-заготівельних витрат враховується в бухгалтерському обліку методом прямого обліку - включається до первісної вартості придбаних запасів при їх оприбуткуванні. Транспортно-заготівельні витрати, понесені при придбанні різних найменувань запасів, включається до первісної вартості таких запасів шляхом їх розподілу пропорційно вартості придбаних запасів у постачальників. Облік транспортно-заготівельних витрат по кожному виду запасів (або загалом) ведеться без використання окремого субрахунку.

Дебіторська заборгованість

Визнання, класифікація та розкриття інформації щодо дебіторської заборгованості

здійснюється відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття», МСБО 1 «Подання фінансових звітів» та МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Товариство визнає дебіторську заборгованість у балансі, коли стає стороною контрактних зобов'язань і внаслідок цього має юридичне право отримувати грошові або інші цінності.

Дебіторська заборгованість поділяється на поточну та довгострокову.

Поточна дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості, яка буде погашена протягом 12 місяців з дати балансу.

Довгострокова дебіторська заборгованість - сума дебіторської заборгованості фізичних та юридичних осіб, яка буде погашена після дванадцяти місяців з дати балансу.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової дебіторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до погашення частини суми заборгованості залишається менше 365 днів.

Безнадійною визнається заборгованість, щодо якої не існує вірогідності її погашення. Даний факт затверджується керівником підприємства.

Під час первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за її справедливою вартістю на дату укладання угоди плюс витрати на операцію, які прямо відносяться до фінансового активу. Витрати за операцією — це додаткові витрати, що безпосередньо належать до придбання або вибуття фінансового активу і включають, крім іншого: винагороди агентам, консультантам, брокерам, біржам, а також невідшкодовані податки та збори.

Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Ефективна ставка відсотка - це ставка, яка точно дисконтує очікуваний потік майбутніх грошових платежів від строку погашення до поточної чистої балансової вартості фінансового активу.

Оцінка поточної дебіторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості, якщо не можливо чітко визначити термін погашення такої заборгованості.

Аналітичний облік довгострокової дебіторської заборгованості ведеться за кожним дебітором, групою, за видами заборгованості, термінами її виникнення й погашення. Регістром аналітичного обліку розрахунків з дебіторами є реєстр дебіторів.

Облік грошових коштів

Грошові кошти складаються з грошових коштів в банках, готівки в касі і депозитів до запитання.

Еквіваленти грошових коштів - це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості.

Фінансова звітність Товариства складається в національній валюті України (гривні), що є функціональною валютою.

Господарські операції, проведені в іноземній валюті при первинному визнанні відображаються у функціональній валюті за курсом Національного Банку України (НБУ) на дату здійснення операції.

На дату складання фінансової звітності згідно МСБО 21 «Вплив змін валютних курсів» всі монетарні статті, що враховуються в іноземній валюті перераховуються та відображаються у Балансі за курсом НБУ на дату складання звітності.

Курсові різниці, що виникають при перерахунку відображаються підсумовуючим підсумком, у звіті про фінансові результати того періоду, в якому вони виникли.

Фінансові інвестиції, фінансові інструменти

Фінансові інструменти обліковуються відповідно до МСБО 32 «Фінансові інструменти: подання» і 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка», 9 «Фінансові інструменти»

З метою складання фінансової звітності фінансові інструменти класифікуються за категоріями:

- доступні для продажу
- утримувані до погашення;

Фінансові інвестиції та фінансові інструменти, призначені для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням їх змін на прибуток або збиток.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення - це непохідні фінансові активи з фіксованими платежами або платежами, які підлягають визначенню, а також фіксованим строком погашення, що їх підприємство має реальний намір та здатність утримувати до погашення.

Фінансові інструменти та фінансові інвестиції, утримувані до погашення, обліковуються за амортизованою собівартістю. Строк погашення та періодичність погашення встановлюється виходячи з прогнозованих даних на підставі попереднього досвіду та затверджуються наказом по підприємству.

Облік фінансових інструментів, що обліковуються за амортизованою собівартістю здійснюються в розрізі кредитних портфелів.

Під кредитним портфелем розуміють однорідні права грошової вимоги придбані у одного клієнта по одному договору факторингу.

Первісною оцінкою фінансових активів є справедлива вартість плюс витрати на операції, які прямо відносяться до їх придбання. Свідченням справедливої вартості є сума компенсації, зазначена в договорі на придбання фінансового інструменту.

Фінансові активи, доступні для продажу - це непохідні фінансові активи, призначені як доступні для продажу і не класифіковані як: а) позики та дебіторська заборгованість; б) утримувані до строку погашення інвестиції або в) фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки як прибутку або збитку.

Інвестиції, наявні для продажу, обліковуються за справедливою вартістю з віднесенням їх змін на власний капітал.

Інвестиції в асоційовані компанії враховуються за пайовим методом.

Фінансові інвестиції оцінювати за їхньою справедливою вартістю за винятком позик, дебіторської заборгованості та інвестицій утримуваних до погашення, їх слід оцінювати за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка. Амортизована собівартість - це первісна вартість інструмента мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення та мінус будь-яке зменшення корисності.

Знецінення активів

Товариство відображає необоротні активи у фінансовій звітності з урахуванням знецінення, яке обліковується відповідно до МСБО 36 «Зменшення корисності активів».

На дату складання фінансової звітності Товариство визначає наявність ознак знецінення активів:

- зменшення ринкової вартості активу протягом звітного періоду на істотну величину, ніж очікувалося;
- старіння або фізичне пошкодження активу;
- істотні негативні зміни в ринковому, економічному або правовому середовищі, у якому діє Товариство, що сталося протягом звітного періоду або очікувані найближчим часом;
- збільшення протягом звітного періоду ринкових ставок відсотка, яке може суттєво зменшити суму очікуваного відшкодування активу;
- перевищення балансової вартості чистих активів над їх ринковою вартістю;
- суттєві зміни способу використання активу протягом звітного періоду або такі очікувані зміни в наступному періоді, які негативно впливають на діяльність Товариства.

При наявності ознак знецінення активів, Товариство визначає суму очікуваного

відшкодування активу. Сума очікуваного відшкодування активу - це найбільша з двох оцінок: справедливою вартістю за мінусом витрат на продаж та цінності використання. Якщо сума очікуваного відшкодування менше балансової вартості активу, різниця визнається збитками від зменшення у звіті про фінансові результати з одночасним зменшенням балансової вартості активу до суми очікуваного відшкодування.

У разі відсутності ознак знецінення одиниці в цілому у звітності не відображається.

Витрати на позики

Товариство для складання фінансової звітності застосовує підхід до обліку витрат на позики, відображений в МСБО 23 «Витрати на позики».

Витрати на позики - витрати на сплату відсотків та інші витрати, понесені підприємством у зв'язку із запозиченням коштів.

Витрати на позики включають:

а) витрати на сплату відсотків, обчислені за допомогою методу ефективного відсотка, як описано в МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»;

б) фінансові витрати, пов'язані з фінансовою орендою і визнані згідно з МСБО 17 «Оренда»;

в) курсові різниці, які виникають унаслідок отримання позик в іноземній валюті, якщо вони розглядаються як коригування витрат на сплату відсотків.

Витрати на позики визнаються як витрати того періоду, в якому вони понесені, з відображенням у звіті про фінансові результати, крім кваліфікованих активів.

До кваліфікованих активів відносяться:

(а) запаси;

(б) нематеріальні активи;

(в) інвестиції у нерухомість.

Витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу як частина собівартості цього активу капіталізуються.

Зобов'язання та забезпечення

Облік і визнання зобов'язань та забезпечень Товариства здійснюється відповідно до МСБО 37 «Забезпечення, умовні зобов'язання та умовні активи».

Зобов'язання Товариства, класифікуються на довгострокові (термін погашення понад 12 місяців) і поточні (термін погашення до 12 місяців).

Оцінка довгострокової кредиторської заборгованості ґрунтується на первісній (справедливій) вартості.

Поточна кредиторська заборгованість обліковується і відображається в Балансі за первісною вартістю, яка дорівнює справедливій вартості отриманих активів або послуг.

Товариство здійснює переказ частини довгострокової кредиторської заборгованості до складу короткострокової, коли за умовами договору до повернення частини суми боргу залишається менше 365 днів.

Забезпечення визнаються, якщо Товариство в результаті певної події в минулому має юридичні або фактичні зобов'язання, для врегулювання яких з більшим ступенем імовірності буде потрібно відтік ресурсів, і які можна оцінити з достатньою надійністю.

Товариство визнає в якості забезпечення - забезпечення витрат на оплату відпусток, який формується щоквартально виходячи з фонду оплати праці наступним чином:

- Забезпечення нараховується, виходячи із заробітної плати кожного працівника за останні 12 календарних місяців та нарахованих на заробітну плату страхових внесків.

- Щомісяця працівник накопичує 2 дні щорічної оплачуваної відпустки (в т.ч., якщо працівник знаходився на лікарняному).

- Розрахунок відрахувань до забезпечень на виплату відпусток визначається на останній день звітного періоду за формулою:

Сума відрахування до забезпечень = (Річний фонд оплати праці + нарахування єдиного соціального внеску) / кількість календарних днів у поточному році (за виключенням святкових днів) x кількість днів невикористаної відпустки на звітну дату.

Якщо на дату балансу раніше визнане зобов'язання не підлягає погашенню, то його сума включається до складу доходу звітного періоду.

Суми створених забезпечень визнаються витратами.

Винагороди працівникам

Всі винагороди працівникам Товариства враховуються як поточні, відповідно до МСБО 19 «Виплати працівникам».

Виплати працівникам включають:

а) короткострокові виплати працівникам, такі як заробітна плата, оплачені щорічні відпустки та тимчасова непрацездатність, участь у прибутку та премії (якщо вони підлягають сплаті протягом дванадцяти місяців після закінчення періоду);

б) виплати по закінченні трудової діяльності, такі як пенсії, інші види пенсійного забезпечення, страхування життя та медичне обслуговування по закінченні трудової діяльності;

в) інші довгострокові виплати працівникам, включаючи додаткову відпустку за вислугу років або оплачувану академічну відпустку, виплати з нагоди ювілеїв чи інші виплати за вислугу років, виплати за тривалою непрацездатністю, а також отримання частки прибутку, премії та відстрочену компенсацію, якщо вони підлягають сплаті після завершення дванадцяти місяців після закінчення періоду або пізніше;

г) виплати при звільненні.

У процесі господарської діяльності Товариство сплачує обов'язкові внески до Державного Пенсійного фонду за своїх працівників, в розмірі передбаченому Законодавством України.

Визнання доходів і витрат

Дохід - це валове надходження економічних вигід протягом періоду, що виникає в ході звичайної діяльності компанії, коли власний капітал зростає в результаті цього надходження, а не в результаті внесків учасників власного капіталу.

Доходи Товариства визнаються на основі принципу нарахування, коли існує впевненість, що в результаті операції відбудеться збільшення економічних вигід, а сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід Товариства від надання факторингових послуг визнається в періоді погашення (часткового погашення) заборгованості Боржником на суму, що перевищує вартість придбання заборгованості (собівартість).

Дохід Товариства від операцій з фінансовими інструментами, що утримуються до погашення, за умови наявності інформації про суму та дату погашення заборгованості, визнається в момент амортизації дисконту (поквартально). Амортизація дисконту обчислюється за формулою:

$$Б = (РУ - РУ) / 1$$

Б - сума дисконту за звітний період (квартал);

РУ - балансова вартість фінансового інструменту на момент визнання фінансового інструменту;

РУ - очікувані грошові потоки від утримання фінансового інструменту;

i - період часу з моменту визнання фінансового інструменту до моменту його погашення, звітних кварталів.

Здійснюється дисконтування фінансових інструментів, утримуваних до погашення, 1 раз в квартал (станом на кінець кварталу).

У випадку, якщо у Товариства відсутня інформація щодо суми погашення фінансового інструменту та (або) дати погашення, такі фінансові інструменти відображаються за собівартістю з урахуванням зменшення корисності.

Дохід Товариства за договорами гарантії та поруки визнається у звітному періоді, виходячи з розміру винагороди за договором, пропорційно кількості днів надання гарантії і поручительства у звітному періоді в загальній кількості днів надання гарантії та поручительств.

Витрати визнаються одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені. Обліку підлягають фактично понесені витрати (які мають документальне підтвердження їх здійснення), або прогнозовані витрати, за довідкою, затвердженою директором.

Транспортно-заготівельні, монтажно-налагоджувальні та інші витрати, пов'язані з придбанням запасів, необоротних активів не включаються до складу витрат, а підлягають віднесенню на відповідні рахунки обліку необоротних активів та запасів.

Для обліку витрат використовуються рахунки 9 класу.

Визначення фінансового результату проводиться поквартально.

Величина нерозподіленого прибутку (непокритих збитків) визначаються 1 раз на рік в кінці звітного року.

6. Баланс

До форми № 1 «Баланс (Звіт про фінансовий стан)», протягом року коригування та зміни не вносились.

Оцінку балансової вартості активів та зобов'язань здійснено за історичною собівартістю.

Для подання у балансі здійснено розмежування активів та зобов'язань на поточні (оборотні) та довгострокові (необоротні) відповідно до вимог МСБО 1 «Подання фінансових звітів». До поточних активів та зобов'язань віднесено суми, що очікуються до відшкодування або погашення протягом 12 місяців від дати балансу.

6.1. Запаси

Запаси Товариства обліковуються на рахунках 2 класу Плану рахунків згідно стандартів МСБО 2 «Запаси».

Станом на 31.12.2019 р. на балансі Товариства запаси не обліковуються.

6.2. Дебіторська заборгованість та фінансові інвестиції

Дебіторська заборгованість визнається активом, якщо існує ймовірність отримання Товариством майбутніх економічних вигод та може бути достовірно визначена її сума.

Дебіторська заборгованість за виданими поворотними допомогами становить 525 тис. грн.

Інша дебіторська заборгованість становить 170 тис. грн.

Дебіторська заборгованість відображена в сумі очікуваного отримання.

Товариство очікує погашення цієї заборгованості протягом 2019 року.

6.3. Власний капітал

Капітал Товариства обліковується в національній валюті на рахунках 4 класу Плану рахунків.

Статутний капітал Товариства сформовано внеском Засновників Товариства виключно у грошовій формі.

Статутний капітал може збільшуватися за рахунок додаткових внесків його учасників

Резервний капітал формується за рахунок нерозподіленого прибутку за рішенням Загальних зборів засновників (Учасників) та відповідно до Статуту Товариства.

Резервний капітал Товариства створюється у розмірі не менше 25% статутного капіталу Товариства і призначається для покриття витрат, пов'язаних з відшкодуванням збитків, та запланованих витрат. Резервний капітал формується шляхом щорічних відрахувань у розмірі не менше 5% суми щорічного прибутку Товариства до досягнення визначеного розміру.

Станом на 31.12.2019 року Статутний капітал Товариства становить 3 000 тис. грн. Нерозподілений прибуток станом на 31.12.2019 р. становить 65 тис. грн.

Загальна сума власного капіталу Товариства на 31.12.2019 р. становить 3 067 тис. грн.

6.4. Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість відображається за собівартістю, яка є справедливою вартістю компенсації, яка має бути передана в майбутньому за отримані товари, роботи, послуги.

Поточної кредиторської заборгованості Товариство не має.

6.5. Короткострокові кредити банків

Станом на 31.12.2019 року Товариство не має короткостроковий кредитів.

7. Звіт про фінансові результати (Звіт про сукупний дохід)

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань. Витратами звітного періоду визнаються або зменшення активів або збільшення зобов'язань, що приводить до зменшення власного капіталу компанії, за умови, що ці витрати можуть бути достовірно оцінені.

Витратами визнаються витрати певного періоду одночасно з визнанням доходу, для отримання якого вони здійснені.

За умови, що оцінка доходу може бути достовірно визначена, дохід у Звіті про фінансові результати відображається в момент надходження активу або погашення зобов'язання, які призводять до збільшення власного капіталу підприємства.

За умови, що оцінка витрат може бути достовірно визначена, витрати відображаються у Звіті про фінансові результати в момент вибуття активу або збільшення зобов'язання.

Доходи і витрати зазвичай враховуються за принципом нарахування залежно від ступеня завершеності конкретної операції, яка оцінюється як співвідношення фактично наданого обсягу послуг і загального обсягу послуг, які мають бути надані.

Дохід від реалізації – 7353 тис. грн. (рядок 2000)

Прибутки і збитки від операцій з фінансовими інструментами подані на нетто-основі на підставі п. 35 МСБО 1 «Подання фінансової звітності».

Фінансовий результат (прибуток) від операційної діяльності за 2019 року склав 80 тис.грн.

Фінансовий результат до оподаткування (прибуток) протягом 2019 року склав 79 тис.грн.

Чистий фінансовий результат (прибуток) за 9 місяців 2019 року становить 65 тис. грн.

8. Звіт про рух грошових коштів

Звіт про рух грошових коштів за 2019 року складено за вимогами МСБО 7 за прямим методом, згідно з яким розкривається інформація про основні класи валових надходжень грошових коштів чи валових виплат грошових коштів на нетто-основі. У звіті відображений рух грошових коштів від операційної, інвестиційної та фінансової діяльності Товариства.

8.1. Рух коштів у результаті операційної діяльності

Операційна діяльність полягає в отриманні прибутку від звичайної діяльності.

Операційна діяльність є основним видом діяльності підприємства для отримання доходу від надання фінансових послуг.

Надходження за 2019 року від операційної діяльності:

- надходження від реалізації – 7012 тис. грн.
- інші надходження – 4459 тис. грн.

Витрачання за 2019 року від операційної діяльності:

- на оплату товарів (робіт, послуг) – 55 тис. грн.;
- на оплату праці – 71 тис. грн.
- відрахування на соціальні заходи – 18 тис. грн.
- зобов'язання з податків і зборів – 17 тис. грн.
- інші витрачання – 1252 тис. грн.

Чистий рух грошових коштів від операційної діяльності за 2019 рік склав – 10058 тис. грн.

8.2. Рух коштів у результаті інвестиційної діяльності

Інвестиційна діяльність - це цілеспрямовано здійснюваний процес формування необхідних інвестиційних ресурсів, збалансований відповідно до обраних параметрів інвестиційної програми (інвестиційного портфеля) на основі вибору ефективних об'єктів інвестування та забезпечення їх реалізації.

Витрачання від інвестиційної діяльності за 2019 р. склало - 10056 тис. грн

8.3. Рух коштів у результаті фінансової діяльності

Фінансова діяльність — це надходження чи використання коштів, що мали місце в результаті емісії цінних паперів, викупу власних акцій, виплата дивідендів, погашення зобов'язань за борговими цінними паперами та інші.

Надходження від фінансової діяльності за 2019 р. відсутні.

9. Звіт про власний капітал

Управління капіталом Товариства спрямовано на досягнення наступних цілей: дотримання вимог до капіталу, встановлених регулятором, і забезпечення здатності Товариства функціонувати в якості безперервно діючого підприємства. Товариства вважає, що загальна сума капіталу, управління яким здійснюється, дорівнює сумі капіталу, відображеного в балансі.

У 2019 року не відбувалося змін у розмірі Статутного капіталу Товариства, який

становить 3 000 тис. грн.

Нерозподілений прибуток станом на 31.12.2019 р. становить 67 тис. грн.

Загальна сума власного капіталу Товариства становить на 31.12.2019 р. 3 067 тис. грн.

10. Вплив інфляції на монетарні статті

Дані Міністерства статистики України свідчать про те, що за останні 3 роки рівень інфляції перевищив 100%. При цьому згідно аналізу МВФ рівень інфляції після 2018 року знизиться, тому сукупний індекс інфляції за останні 3 роки в майбутньому зменшиться.

Якісні макроекономічні показники підтверджують висновок, що Україна не є гіперінфляційною країною, але потребує уваги і подальшого контролю на предмет застосування МСБО 29. Тому коригування статей фінансової звітності на індекс інфляції відповідно до МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» не проводилося.

11. Оподаткування

Витрати (доходи) з податку на прибуток визначаються і відображаються у фінансовій звітності Товариства відповідно до МСБО 12 «Податки на прибуток».

Доходи з податку на прибуток, що відображаються у звіті про фінансові результати, складаються із сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Поточний податок на прибуток визначається виходячи з оподаткованого прибутку за рік, розрахованої за правилами податкового законодавства України.

Відстрочені податкові активи - це суми податків на прибуток, що підлягають відшкодуванню в майбутніх періодах відповідно до:

- а) тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню;
- б) перенесення невикористаних податкових збитків на майбутні періоди;
- в) перенесення невикористаних податкових пільг на майбутні періоди.

Тимчасові різниці - це різниці між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в звіті про фінансовий стан та їх податковою базою.

Тимчасові різниці можуть бути:

а) *тимчасовими різницями, що підлягають оподаткуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинять виникнення сум, що підлягають оподаткуванню, коли балансова вартість активу або зобов'язання відшкодовується чи погашається;

б) *тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню* - тимчасові різниці, які при визначенні суми оподаткованого прибутку (податкового збитку) майбутніх періодів спричинять виникнення сум, що підлягають вирахуванню, коли балансова вартість активу чи зобов'язання відшкодовується або погашається.

Податкова база активу або зобов'язання - це сума, яка використовується для цілей оподаткування цього активу або зобов'язання.

Відстрочений податок визнається у сумі, яка, як очікується, буде сплачена або відшкодована в зв'язку з наявністю різниці між балансовою вартістю активів та зобов'язань, відображених у фінансовій звітності, та відповідними податковими базами активів і зобов'язань. Відстрочені податки на прибуток розраховуються за тимчасовими різницями з використанням балансового методу обліку зобов'язань.

Відстрочені податкові активи розраховуються за податковим ставкам, які, як очікуються, будуть застосовні в періоді, коли будуть реалізовані активи або погашені на основі податкових ставок, що діяли на звітну дату, або про введення яких в дію в найближчому майбутньому було достовірно відомо за станом на звітну дату.

Відстрочені податкові активи відображаються лише в тому випадку, якщо існує ймовірність того, що наявність майбутнього оподатковуваного прибутку дозволить реалізувати відстрочені податкові активи.

Витрати з податку на прибуток за 2017 рік дорівнюють 3 тис. грн.. Відстрочені податкові активи та зобов'язання у Товариства відсутні у зв'язку із застосуванням положень пп. 134.1.1 Податкового кодексу України про незастосування коригувань фінансового результату до оподаткування на усі різниці.

12. Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін згідно МСБО 24

Зв'язаними вважають сторони, одна з яких має можливість контролювати іншу або здійснювати суттєвий вплив на прийняття фінансових та операційних рішень іншою стороною, як це визначено в МСБО 24 «Розкриття інформації щодо зв'язаних сторін». Рішення про те які сторони являються зв'язаними приймають не тільки на основі їх юридичної форми, але і виходячи з характеру стосунків зв'язаними сторін.

До зв'язаних сторін Товариства відносяться Учасники, що володіють часткою 20% і більше відсотків, а також управлінський персонал.

Товариство визнає зв'язаними особами:

- Падалка Юрій Павлович – 100%

13. Управління фінансовими ризиками

Валютний ризик

Станом на 31.12.2019 року статті фінансової звітності, що виражені в іноземній валюті відсутні, тому валютний ризик є несуттєвим.

Операційний ризик контролюється через вдосконалення процедур стягнення дебіторської заборгованості.

Юридичний ризик контролюється шляхом застосування типових форм угод з клієнтами Товариства з метою формалізації та уникнення ситуацій, які можуть погіршити позицію Товариства у відносинах з клієнтами.

Стратегічний ризик мінімізується шляхом щорічного перегляду та коригування стратегічного плану Товариства з урахуванням макроекономічної ситуації в країні.

Ризик репутації контролюється в процесі постійного моніторингу ЗМІ, оцінки їх впливу на поведінку клієнтів Товариства та своєчасних повідомлень позиції Товариства до клієнтів. Крім того, проводиться моніторинг ринкової позиції Товариства.

Ризик ліквідності.

Ризик ліквідності виникає при неузгодженості термінів повернення розміщених ресурсів та виконання зобов'язань Товариства перед кредиторами. Ринок ліквідності є несуттєвим внаслідок відсутності залучених коштів.

14. Справедлива вартість

Справедлива вартість являє собою суму, на яку можна обміняти фінансовий інструмент при здійсненні поточної операції між двома зацікавленими сторонами, за винятком випадків вимушеного продажу або ліквідації. Найкращим підтвердженням справедливої вартості є ціна фінансового інструмента, що котирується на ринку.

Оціночна справедлива вартість фінансових інструментів розраховувалася Товариством виходячи з наявної ринкової інформації (якщо така існує) та відповідних методології оцінки. Однак, для інтерпретації ринкової інформації з метою визначення оціночної справедливої вартості необхідні суб'єктивні судження. Незважаючи на те, що керівництво Товариства використало наявну ринкову інформацію для визначення справедливої вартості фінансових інструментів, ці ринкові дані можуть не відображати вартість, яка могла б бути отримана за існуючих обставин.

31 грудня 2019 р. справедлива вартість поточної дебіторської заборгованості визначається, як номінальна сума заборгованості на дату балансу.

15. Події після дати балансу

Відповідно до засад, визначених МСБО 10 щодо подій після дати балансу, події що потребують коригування активів та зобов'язань Товариства - відсутні.

16. Нові стандарти, що були випущені та набули чинності з 1 січня 2019 року і пізніше.

Новий МСФЗ 9 (2014) «Фінансові інструменти» набирає чинності з 01 січня 2018 року. Стандарт застосовується ретроспективно з деякими виключеннями, але не вимагається виконання перерахунку за попередні періоди у відношенні класифікації та оцінки (включаючи зменшення корисності). У відповідності до МСФЗ 9, існує три категорії обліку боргових інструментів: за амортизованою вартістю, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід і за справедливою вартістю через прибутки/збитки. Принципи оцінки кожної категорії є аналогічними до діючих вимог МСБО 39. Класифікація залежить від бізнес-моделі управління фінансовими активами та від того, чи включають контрактні потоки грошових коштів платежі за основною сумою заборгованості і проценти. Інвестиції в інструменти капіталу завжди оцінюються за справедливою вартістю. Однак, керівництво може прийняти безвідкличне рішення про представлення змін в справедливій вартості в звіті про інший сукупний дохід, якщо даний інструмент не відноситься до категорії «призначений для торгівлі». Якщо ж він відноситься до категорії «призначений для

торгівлі», то зміни справедливої вартості включаються до складу прибутків/ збитків. Всі інші інструменти (у тому числі всі похідні інструменти), оцінюються за справедливою вартістю з відображенням змін у складі прибутку або збитку. МСФЗ 9 містить «три етапний» підхід до обліку кредитних збитків, який заснований на змінах кредитної якості фінансових активів з моменту їх первісного визнання. Активи проходять через три етапи змін кредитної якості, в залежності від того, як підприємство повинно оцінювати збитки від зменшення корисності або застосовувати метод ефективної процентної ставки. При значному збільшенні кредитного ризику зменшення корисності оцінюється за допомогою очікуваних кредитних збитків за весь строк дії кредиту, а не за 12 місяців. Переглянутий варіант МСФЗ 9 представляє нову модель обліку хеджування, яка розроблена, щоб бути більш тісно пов'язана з тим, як суб'єкт господарювання здійснює діяльність з управління ризиками при хеджуванні фінансових і нефінансових ризиків.

МСФЗ 15 «Виручка за контрактами з клієнтами» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2018 року. Стандарт забезпечує єдину комплексну модель обліку виручки на основі п'ятиступінчастої моделі, яка може застосовуватися до всіх договорів з клієнтами. П'ять кроків до моделі:

- ідентифікувати договір з клієнтом;
- ідентифікувати виконання зобов'язань за договором;
- визначити ціну операції;
- розподілити ціну операції на зобов'язання виконавця за договором;
- визнавати виручку, в момент (по мірі) виконання зобов'язання виконавця.

В стандарті також надаються рекомендації на такі теми як: методи оцінки ступеню завершеності робіт; продаж з правом повернення; критерії аналізу «принципал-агент»; невідшкодовувані авансові платежі; договори зворотної покупки; договори комісії; договори продажу без переміщення товарів; приймання клієнтом; розкриття інформації про компоненти виручки.

МСФЗ 16 «Оренда» застосовується до першої річної фінансової звітності за період, що починається з або після 1 січня 2019 року. Стандарт замінює облік операційної та фінансової оренди для орендарів, єдиною моделлю. На дату початку оренди визнається актив в формі права використання в сумі зобов'язання за майбутніми орендними платежами плюс первісні прямі витрати. В подальшому актив в формі права використання оцінюється за первісною вартістю за вирахуванням амортизації та збитків від зменшення корисності (крім інвестиційної нерухомості або основних засобів, що обліковуються за переоціненою вартістю). Зобов'язання оцінюється за теперішньою вартістю майбутніх орендних платежів, виходячи із строку оренди, який включає періоди, у відношенні яких існує достатня впевненість в продовженні. Комбіновані договори оренди та надання послуг повинні розділятися на компоненти, при цьому актив в формі права використання та зобов'язання формуються лише виходячи з компонента оренди. Витрати з операційної оренди будуть замінені процентними витратами за зобов'язанням та витратами з амортизації активу, що призведе до визнання більш високих витрат на початку строку оренди та більш низьких - в кінці строку. Стандарт може застосовуватись повністю ретроспективно або без перерахунку інформації за порівняльний період з визнанням сумарного ефекту від первісного застосування стандарту як коригування вхідних залишків.

Зміни до стандартів, що були випущені та набудуть чинності з 1 січня 2018 року і пізніше.

Поправки до МСФЗ 2 «Платіж на основі акцій» застосовуються для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2018 року. Поправки роз'яснюють ситуацію, коли

виплати на основі акцій з розрахунками грошовими коштами змінюються на виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу у зв'язку з модифікацією умов та строків. При таких модифікаціях припиняється визнання первісного зобов'язання, що було визнане у відношенні виплат на основі акцій з розрахунками грошовими коштами, та визнаються виплати на основі акцій з розрахунками інструментами власного капіталу за справедливою вартістю на дату модифікації у розмірі послуг, наданих до дати модифікації. Різниця між балансовою вартістю зобов'язання на дату модифікації та сумами, визнаними у власному капіталі на ту саму дату, визнається негайно в звіті про прибутки та збитки.

Поправки до МСФЗ 10 «Консолідована фінансова звітність» та МСБО 28 «Інвестиції в асоційовані підприємства» були випущені в вересні 2014 року, а в грудні 2015 року дату набуття чинності поправок було перенесено на невизначений строк до завершення проекту дослідження у відношенні методу участі в капіталі (дострокове застосування допускається). Поправки до МСФЗ 28 встановлюють, що часткове визнання прибутку або збитку від операцій між суб'єктом господарювання та його асоційованим підприємством або спільним підприємством буде здійснюватись лише у відношенні активів або груп активів, але не бізнесу. Нова вимога означає, що інвестор повинен повністю визнавати прибуток або збиток від операцій «зверху вниз», пов'язаних з передачею бізнесу від суб'єкта господарювання до асоційованого підприємства або спільного підприємства. Було добавлено вимогу, що суб'єкта господарювання повинен розглядати, чи є бізнесом активи, які продаються або передаються в окремих операціях, та чи повинні вони обліковуватись як єдина операція. Поправками до МСФЗ 10 було встановлено виключення у відношенні визнання прибутку або збитку в повному обсязі під час передачі дочірнього підприємства в асоційоване підприємство або спільне підприємство, які обліковуються за методом участі в капіталі, для тих випадків, коли дочірнє підприємство не є бізнесом. Прибутки або збитки, отримані в результаті таких операцій, визнаються в прибутках або збитках материнської компанії лише у межах часток участі, які є у не пов'язаних з нею інвесторів.

Поправки до МСФЗ 4 «Страхові контракти» застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Поправки передбачають дві альтернативи обліку:

- 1) суб'єктам господарювання дозволяється рекласифікувати деякі доходи та витрати за призначеними фінансовими активами з прибутків або збитків в інший сукупний дохід;
- 2) добровільне тимчасове звільнення від застосування МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» для суб'єктів господарювання, чиєю основною діяльністю є випуск страхових контрактів у відповідності до МСФЗ 4.

Застосування цих двох альтернатив є добровільним та суб'єктам господарювання дозволено припинити їх застосування до набуття чинності новим МСФЗ 4.

Поправки до МСФЗ 40 «Інвестиційна нерухомість» застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Поправки уточнюють, що для переведення в інвестиційну нерухомість або з інвестиційної нерухомості повинні відбутися зміни у використанні. Такі зміни у використанні повинні підтверджуватися доказами. Наміри або відокремлення не є достатніми доказами для переведення нерухомості в інвестиційну нерухомість. Поправки передбачають як ретроспективне застосування, так і перспективне.

Поправки до МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової

звітності» були прийняті в рамках щорічного удосконалення та застосовуються у відношенні річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Було видалено

короткострокові виключення, наведені в параграфах Г3-Г7 стандарту, у зв'язку з тим, що вони не відповідають нагальним потребам.

Директор

Падалка Ю.П.

Главный бухгалтер

Штопенко І.В.